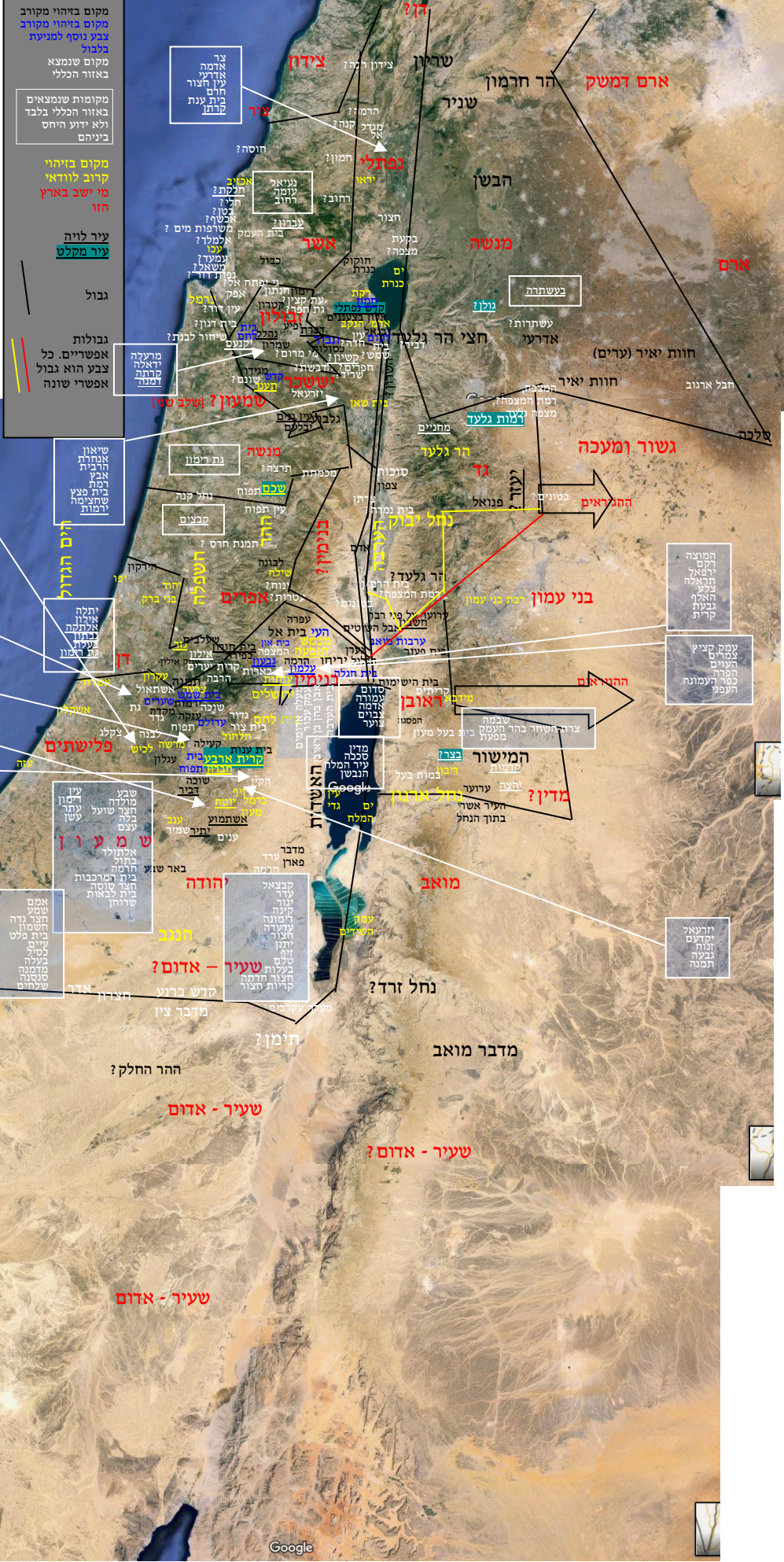

מפת ארץ ישראל ערים ונחלות (הסברים בטבלה למטה)

מקום ביהו"ו מקורב
מקום ביהו"ו מקורב
צבע נוסף למניעת
בלבול

מקום שנומצא
באזור הכללי

מקומות שנומצאים
באזור הכללי בלבד
ולא ידוע היחס
ביניהם

מקום ביהו"ו
קרוב לוודאי
מי יושב בארץ
הזו

עיר לוייה
עיר מקלט

גבול

גבולות
אפשריים. כל
צבע הוא גבול
אפשרי שונה

צנו
חוישה
ממלך גד
לדעו
המצפה
יקתאל
במקו
כבו
לחמס
כמלש
מדרות בית דגון
נעמה

אשנה
עון גנים
תעלים
עדותים
הגדרה
גדרותים

פתח
נציב
אכזיב
דנה
חלון
ציה

ארב
אשעו
דומה
ינס
המטה
העיר

שיאון
אחרת
הזבת
אכז
רמח
בית מנע
שחצומה
יזמת

יתלה
אלונה
גמון
עליו
במנו

דן

פלישתים

שמועו

אמם
שמע
חבר גדה
חשמון
בית פלס
יעוס
כסיל
בעלה
חזנה
סנסנה
שנחים

נת רימון
נחל קנה
מבצפם

התורה
תמנת חרס ?

השפיה

בית ענת
קעילה
משה לכו
מקוה ארבע כות
נחל חמטה

יהודה

החנב

מנשה
תריצה
שכמ
תפוח
עין תפוח
מבצפם

התורה
תמנת חרס ?

השפיה

בית ענת
קעילה
משה לכו
מקוה ארבע כות
נחל חמטה

יהודה

החנב

נחל יבוק
בית נמר
אום

התורה
תמנת חרס ?

השפיה

בית ענת
קעילה
משה לכו
מקוה ארבע כות
נחל חמטה

יהודה

החנב

ההגריאים
בטונים
פנואל

התורה
תמנת חרס ?

השפיה

בית ענת
קעילה
משה לכו
מקוה ארבע כות
נחל חמטה

יהודה

החנב

המטצה
הפם
ירפאל
תנאלה
גלע
האלף
קרת

התורה
תמנת חרס ?

השפיה

בית ענת
קעילה
משה לכו
מקוה ארבע כות
נחל חמטה

יהודה

החנב

זורעאל
יקדעם
תנות
נבעה
תמנה

אל נחל מצרים

ההר החלק?

שעיר - אדום

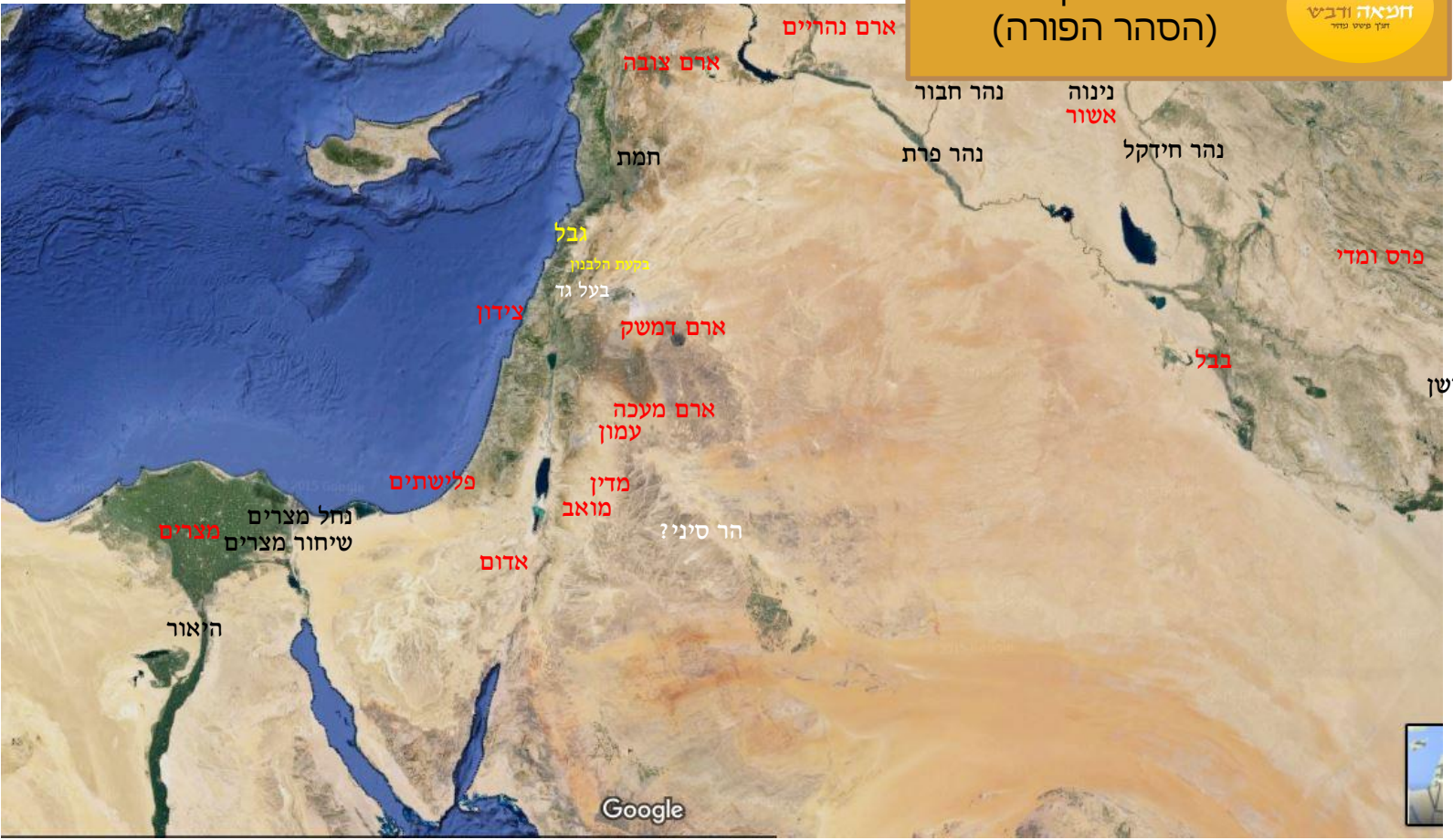
שעיר - אדום?

שעיר - אדום

מפת אזור ארץ ישראל (הסהר הפורה)

חרן

עיר	אזור	זיהוי
אבן בהן בן ראובן אדום	יהודה גבול עם בנימין דרום הנגב	חלק מהגבול עם בנימין, בתחילת העליה מהערבה אל ההרים. בערך מול קצה ים המלח הצפוני. כיון שאינה מנויה כעיר בנחלת יהודה או בנימין, נראה שהיא סימן דרך ולא מקום ישוב. וכן כנראה גם מעלה אדומים.
אדם	מפגש הירדן והיבוק	ארבעת המלכים תוקפים בעבר הירדן המזרחי מצפון לדרום ואז מגיעים אל שעיר ומשם שבים לקדש. משמע שהוא דרומית ואולי גם מזרחית לקדש. קדש היא עיר קצה הגבול של אדום והיה צריך לעבור דרך אדום כדי להגיע לארץ. וכשאדום סרבו היה צריך להקיף את כל ארץ אדום דרך ים סוף. כדי להגיע למדבר מואב שהוא ממזרח השמש ולפני נחל זרד. ובתחילת הסיבוב הזה לא רחוק משם היה גם הכנעני מלך ערד. הגבול הדרומי של ישראל מתואר שהוא ממדבר צין על ידי אדום. כשישבו בקדש הכו אותם האמורי בשעיר. השמות שעיר ואדום מתחלפים לא פעם על אותם מקומות. הערים בקצה השטח של יהודה בנגב מתוארות שהם על יד אדום. יפתח אומר שישאל סבבו את ארץ אדום ואת ארץ מואב ובאו ממזרח לארץ מואב. ים סוף באילת הוא בארץ אדום. סדום ועמורה הם שכניה של אדום. ולכן צריך לומר שאדום נמצאת בדרום הנגב. ועל פי המחקר המקור שלה הוא בהרם שמזרחית לשבר ודרומית לים המלח. כך שנראה שהממלכה האדומית כללה את שני צידי השבר, בזמן התנ"ך על כל פנים.
אדם	מפגש הירדן והיבוק	מזוהה עם אדמיה. זיהוי סביר
אדמי הנקב	נפתלי	מזוהה גם בהתאמה לירושלמי, בתל אדמי - דמין, על פי השם. זיהוי טוב.
אדר - חצר אדר	יהודה - נגב	גבול דרומי של הארץ. אין פרטים נוספים. כיון שגם לפניו וגם אחריו כתוב ועלה משמע שהוא בין הרים. ולכן מיקומו די ברור.
אילון	דן / זבולון	יש שתי ערים בשם זה בדרום בניקוד שונה. ועוד אחת בזבולון. האחת שוכנת בעמק אילון שבסוף מורד בית חורון. לכאורה צריכה להיות בקרבה סבירה לגת, אבל אפשר שהכונה לגת רימון. מזוהה בתל באזור הכפר יאלו. זיהוי אפשרי
אכזיב	אשר	מזוהה זיהוי טוב לפי שם הכפר הערבי א-זיב. ולפי המיקום כי לפי מקורות מאוחרים יותר היא קרובה לסולמה של צור שזה קרוב לוודאי רכס ראש הנקרה.
אכשף	אשר	אכשף היא עיר באשר. ולפי סדר הגבול נראה שהיא בצד של הים ובערך באמצע נחלה. אין זיהוי ארכיאולוגי מוסכם.
אלון בצעננים	נפתלי	צריכה להיות על יד קדש נפתלי.
אפק	יהודה - הר, אשר - כיוון העמק	יש אפק באזור חברון, ויש אפק באזור אשר ולכאורה הוא באזור עמק יזרעאל. אין זיהוי ארכיאולוגי טוב
אשדוד	פלישתים - החוף	לכאורה יש מסורת
אשקלון	פלישתים - החוף	לכאורה יש מסורת
אשתאול	גבול יהודה ודן	שייכת ליהודה, אבל מיוחסת לא פעם לדן. ליד צרעה ולפי זה הזיהוי.
אשתמוה - אשתמוע	יהודה - הר	באזור דביר. מזוהה בא סמוע

באר שבע	יהודה - שמעון	נמצאת במדבר, רחוקה מעט מארץ פלשתים, נחשבת כקצה הדרומי הכללי של ארץ ישראל. הזיהוי הארכיאולוגי לא וודאי.
בארות	בנימין	עיר בבנימין. מערי הגבעונים. הוצע לזהות באל בירה מצד השם אבל ללא חפירות. הזיהוי לא כל כך מסתבר כי שאר ערי הגבעונים קרובות יחסית אחת לשניה ואל בירה לא.
בטונים	גד	עיר גבול בגד. נראה שקרובה לרמת המצפה ומשמשת גבול נוסף באזור. כיון שרמת המצפה צריכה להיות בהר הגלעד, וכיון שארץ יעזר מתרחבת מזרחה מהגלעד, נראה שבטונים ישמש גבול צפון מזרחי לגד.
בית בעל מעון	ראובן	בנחלת ראובן. קשורה לנבו. לא ידוע עוד הרבה.
בית הישימות	ראובן - בערבה	נמצא בקצה של ערבות מואב למטה שנאמר ויחנו מבית הישימות עד אבל השיטים ומהשיטים חצו אל יריחו ולכן נראה שבית הישימות הוא הקצה הדרומי.
בית העמק	אשר	מזוהה בעמקא. זיהוי אפשרי
בית הערבה	יהודה - ליד יריחו	נמצאת במדבר, על פי שמה עוד בערבה. גבול בין יהודה ובנימין. אין זיהוי
בית הרם/הרן	גד - בערבה	עיר בנחלת גד בעמק הירדן. הזיהוי הארכיאולוגי אינו מספק.
בית חגלה	בנימין	עיר בבנימין, עיר גבול בין יהודה ובנימין, ליד קצה ים המלח הצפוני מערבה מהירדן. מזוהה בדיר חגלא זיהוי סביר
בית חורון עליון / תחתון	בין בנימין לאפרים	יש שם מעלה כנראה בין העליון לתחתון. יש מרחק בין שתי הערים כי הם משמשות נקודות גבול שונות. המעלה מחבר בין גבעון לעמק אילון. באזור הכללי של גזר. במרחק הליכה סביר ממכמש. באזור הררי [גם התחתון]. נקראות לפעמים בית חורון סתם, כך שהם כנראה לא רחוקות מאוד. מזוהות לפי שם הכפרים בית ע'ור את פוקא ובית ע'ור א תחתא. זיהוי סביר אבל לא הכרחי.
בית לחם	יהודה - בהר	יש מסורת
בית לחם הגלילית	זבולון	עיר בזבולון. התקיים בה ישוב גם בתקופות מאוחרות יותר. מזוהה זיהוי טוב.
בית נמרה	גד - בערבה	בנחלת גד בעמק הירדן. אין מקורות נוספים. אפשר לומר שספר יהושע מונה את הערים מדרום לצפון ולמקם אותה דרומית לטכות אבל אין הכרח כזה.
בית ענות	יהודה - בהר	מזוהה עם בית ענון לפי השם.
בית פעור	ראובן	נמצא במישור. מולו ישבו בני ישראל בערבות מואב, ומולו נקבר משה רבנו. בהנחה שראש הפעור נמצא גם הוא שם, ראו משם את כל עם ישראל בערבות מואב.
בית שאן	יששכר	עיר של מנשה בתוך יששכר. נמצאת בעמק אבל לא עמק יזרעאל. נמצאת באזור צרתן. לכאורה יש מסורת על מיקומה.
בית שמש	יהודה באזור דן	צריכה להיות בקרבת עקרון. יורדים אליה מקרית יערים. באזור תמנה ואילון. הזיהוי הארכיאולוגי סביר.
בית שמש	נפתלי	עיר גבול בין נפתלי ויששכר. למרות שלא ראיתי זיהוי כזה, נראה שמדובר במקום שנקראת חרבת שמשין שנמצאת במקום מתאים. כיון משום מה קוראים למקום עין חדה, למרות שאל חדת'ה נמצאת מערבית למקום.
בית תפוח	יהודה בהר	מוזכרת בערי יהודה בהר. יש כפר מערבית לחברון בשם תפוח ולכן נראה שזה זיהוי לא רע.
במות - במות בעל	ראובן	בהנחה שבמות ובמות בעל הם אותו מקום, הוא נמצא בגבול מואב כי בלק ובלעם עולים לשם אחרי שישאל כובשים את המקום אלא שזה לא ראייה כי הם עולים גם לראש הפעור שהוא מעל ערבות מואב, ונראה שהם נכנסו לתוך השטח שבשליטת ישראל. ונקרא במות ארנון. ובאזור דיבון. ומשם ראו את קצה העם שבערבות מואב.
בני ברק	דן	מזוהה על פי כפר ערבי שנשא את השם אבן אברק. [שונה לחירייה לאחר מכן] זיהוי טוב.
בעל גד	צפון מפה גדולה	עיר בבקעת הלבנון. תחת הר חרמון בדרך לחמת. יתכן שהיא בעל בק בגלל הקרבה בשם.
בצר	ראובן	נמצאת במדבר ובארץ המישור. אין זיהוי טוב.
בקעת הלבנון	צפון מפה גדולה	תחת הר חרמון. נראה די ברור שהכונה למה שנקרא גם כיום בקעת הלבנון בצידו הצפוני מערבי של החרמון.
בשן	חצי המנשה שבגולן	גובל בהר חרמון. גבוה יותר מהר הגלעד. מגיע עד סלכה ואדדעי. מקום שמגדלים בו צאן, ויש בו אלונים. הזיהוי כיום מוציא מכללו את הגולן, אבל אין בזה שום הגיון בכתובים. אלא הוא כולל את החורן של היום ואת רמת הגולן
גבל	עם בצפון	כנראה באזור צידון ועל פי תהילים יש הגיון לומר שהם שייכים לצד המזרחי של הארץ וגם ביהושע נראה שהם אלו שנמצאים בצד המזרחי של הלבנון מעל בעל גד. אמנם העיר גבל מיושבת ברציפות ונקראת היום ג'בייל. ולכן נראה שזה המקום והוא על חוף הים צפונית לביירות. וכנראה שכל האזור העליון של לבנון היה מיושב בגבלים.
גבע, גבע בנימין, הגבעה	בנימין	כל השמות האלו הם אותה עיר. מרחק של כחצי שעה הליכה ומטה צפונית לירושלים. ליד הרמה [כדי לפרש שהרמה דרומית לגבעה צריך לומר ולנו בגבעה אם נצליח להגיע ואם לא אז ברמה]. קרובה למצפה. לא רחוקה מאוד מבית אל. דרומית למכמש ולכאורה צופה אליה. נראה שאינו גבעת שאול. הזיהוי הארכיאולוגי מבוסס על השם של הכפר ג'בע, ומתאים למקום.
גבעון	בנימין - בהר	מעל מעלה בית חורון, באזור ירושלים, צריכה להיות באזור קרית יערים, בדרך מהמצפה לבני עמון.
גדור	יהודה - בהר	יש זיהוי ארכיאולוגי לא ודאי על פי שם של חורבה.
גדר - גדרה - בית גדר - הגדרות	יהודה - שפלה	לא ברור שזה אותו מקום בדיוק. אבל נראה שכולם באותו אזור והם באזור עזקה וירמות.
גולן	מנשה - בשן	מזוהה זיהוי אפשרי בכפר סאחם אל ג'ולן, בגלל השם. יש יתרון לזיהוי מצד שהיא נמצאת מול קדש נפתלי שגם היא עיר מקלט, אבל זה לא הכרחי.
גזר	גבול אפרים ודן	עיר גבול בין אפרים לדן בשטח אפרים. נראה שהוא הקצה הצפוני של האזור שבשליטת הפלשתים. נראה שהיא קרובה לבית חורון תחתון, וצריכה להיות עם זיקה ככל שהיא ללכיש. מבחינה ארכיאולוגית גזר מזוהה כמעט ללא ספק, כיון שנמצאה במקום כתובת על תחום גזר.
גיא בן הנום	ליד ירושלים	הגיא שמזרח לעיר
גלעד	עבר הירדן	יש שתי אפשרויות לומר מהו הגלעד, כיון שהפסוקים לא מסתדרים לגמרי. האחד שהגלעד הוא מהיבוק בדרום ועד הירמוך בצפון. על שיטה זו יש כמה קושיות, כי לכל ארץ גד וראובן קוראים בשם כולל הגלעד, ואם זה רק מהיבוק אז זה לא כל כך הרבה ממנה. וכן שמלך בני עמון דורש מיפתח ומיושבי גלעד מהיבוק עד הארנון ועד

הירדן ולפי זה הוא לא צריך לדרוש את זה מיושבי גלעד כי זה לא הגלעד. אבל היתרון של השיטה הזו שמוכן למה בדרך כלל מזכירים את היבוק כגבול עם הגלעד. אפשרות שניה לומר שהגלעד הוא מערבות מואב, מעט צפונית לים המלח, ועד הירמוך מול הכינרת. ונחל יבוק מחלק אותו באמצעו. והיבוק מוזכר תמיד לא כגבול של הגלעד אלא כגבול בני עמון הצפוני. והגלעד נחשב שטח לעצמו כי בניגוד למישור שמדרום לו הוא גבעתי ומחרוץ, ופורה יותר. השיטה הזו מסתדרת ביותר פסוקים, וההגדרה המדעית הולכת לפי השיטה הזו. ואפשר לאחד ביניהם ולומר שהגלעד הוא ההר שבין היבוק לירמוך, אלא שהוא נתן את שמו לכל הארץ שלא מוגדרת בשם אחר. ומה שלא המישור או הבשן נקרא הגלעד דרך כלל. ולכן נחשב שלגד יש חצי הגלעד ולמנשה חצי הגלעד ולא לראובן.		
גשור העיקרית היא ממלכה שנקראת גם מעכה או ארם מעכה, ונמצאת באזור הבשן והגלעד. יש גם גשור באזור הפלישתים שתקף אותה דוד ואולי היא מוזכרת גם ביהושע י"ג. ויותר נראה מכמה סיבות לומר שהכונה גם בפרקים ההם לגשור הצפונית ויש רק גשור אחת.	יש מזרחית לבשן ואולי יש באזור פלישתים – כנראה שפלה	גשור
מקומה לא מספיק ברור. נראה שהיא צריכה להיות יחסית דרומית כי היא מצוינת כגבול דרומי מדי פעם. לכאורה צריכה להיות באזור שוכה ועזקה וכדו'. הזיהוי הארכיאולוגי לא מספיק טוב.	זבולון	גת
גבול זבולון ונפתלי כנראה. עירו של יונה הנביא. יש מסורת מהמאה הרביעית למנינם שקבר יונה הנביא נמצא באזור הזיהוי. זיהוי לא וודאי.	זבולון	גת חפר
באזור חברון. ממה שנאמר ביהושע ששב אל דביר אחרי חברון שאליה עלה מלכיש נראה שדביר מערבית לחברון. עיר גבול בגד. אין מידע נוסף.	יהודה - בהר גד	דביר
לא ברור שעין דור ודור נמצאות יחד, אבל ההגיון אומר שכן. נפות דור נמצאות בחוף הים שבצפון. והם אזור מספיק גדול כדי ששלמה יחזיק בו ניצב מתוך 12 הניצבים שהיו לו. מצד שני היה להם מלך אחד בזמן יהושע. דור היא עיר של מנשה באשר. אמנם הגבול בין אשר למנשה באזור הכרמל לא ברור דיו ולכן נפות דור יכולות להיות מדרום לכרמל או מצפון לו. ואם נצרף את עין דור ששם היתה בעלת האוב ושאלו הלך אליה בלילה אחד וחזר מהגלבע, ונצרף את מה שנאמר על סיסרא שנשמדו בעין דור כשהם נשמדו בנחל קישון יצא שנראה יותר שדור נמצאת מצפון לכרמל. המחקר הארכיאולוגי מזהה אותה דווקא מדרום לכרמל ומסתמך על מקורות יוניים ורומיים. אבל נראה שגבול אשר לא כולל את הכרמל, ולכן צריך לומר שהם צפונית לכרמל. הזיהוי של עין דור באזור התבור [שמתחיל כנראה מ' אשתורי הפרח] לא יתכן, כיון שהיא עיר של מנשה באשר.	חוף הים בצפון	דור – דאר – עין דור – נפות דור
לכאורה העיר עברה בין גד לפני ההתנחלות לבין ראובן אחריה. צריכה להיות באזור חשבון. יש כיום עיר בשם דיבון באזור וזה לכאורה זיהוי טוב.	ראובן	דיבון
כך נקראת הרמה השטוחה שמזרחית למצוקים באזור ראובן ומואב. אלא שלראובן כנראה היה במישור רק בקו שמדיבון למידבא, ששם ראובן שלטו גם מזרחה, כנראה על שטח מדין אבל ממידבא צפונה ששם זה שטח בני עמון, היה לראובן רק את הנחלים והמצוקים שמעל השבר שזה לא נקרא ארץ המישור, אבל בדרך כלל נקרא על שם ארץ המישור כי הוא הקצה של המקום הזה.	ראובן	המישור
גבול מנשה ואפרים. עולה לשכם.	בין מנשה לאפרים	המכמתת
נראה שהוא המקום שקראו לו יעקב ולבן המצפה על שם יצף ה' ביני ובינך ולא דווקא שיש משם תצפית. מערי גד. יפתח עובר את הגלעד ואת מנשה, ומשם למצפה גלעד ומשם לבני עמון. וזה היה גם ביתו.	גד	המצפה – רמת המצפה – מצפה – גלעד
ההגיון אומר שהיא מזרחית ליריחו. יש מיריחו דרך שעולה לאזור הזה בלי לעלות מצוקים. נמצאת קרוב ומזרחית לבית אל. אם בית אל נמצאת באזור שבו מזהים אותה כיום, העי נמצאת לידה. ליד העי צריך להיות גיא מצפון וגיא ממערב, באזור שבו מזהים את העי כיום המצב הזה מתקיים.	אפרים	העי
כיון שהיא יחד עם גבעת יערים, די ברור המיקום שלה למרות שאין עוד מידע.	יהודה – בהרי ירושלים	הרבה
עיר בבנימין. בהר אפרים [בחלקו שבבנימין]. צריכה להיות מעט צפונית מהגבעה [כדי 20 דקות הליכה לכל היותר אבל כדי לסדר עם השמות בשטח וגם עם העובדה שגבע צופה למכמס, צריך לומר שלנו בגבעה אם נצליח להגיע ואם לא אז ברמה ואז היא דרומית לגבעה]. הגיוני לומר שהיא בין הגבעה לבית און. קרובה לגבע ולמצפה. א ראם מתאימה גם במיקום וגם בשם.	בנימין	הרמה
יש מסורת	יהודה - בהר	חברון
מזוהה על פי השם של הכפר יאקוק. הזיהוי הגיוני, אבל מבהיר שנפתלי קיבלו רק את אזור העמקים, ואזור ההרים כולו היה שייך לאשר.	נפתלי	חוקוק
ערים נחשבות לפעמים בבשן בחבל הארגוב ולפעמים בגלעד, על גבול גשור ומעכת. לאחת הערים קוראים קנת ונקראה בהמשך נבח. והיא קרובה ליגבהה. מכל אלו נראה שחות יאיר נמצאות בחיבור הגלעד והבשן בשטח מנשה. ובפשוטות הם של הגלעד כך משמע בכיבוש. אמנם חוות לפי התרגום הם כפרים ואם כן שישים עיר שבמקום אחר כתוב חומה דלתיים ובריה אינם החוות. ולכן נראה שיש את החוות עצמם של שישים הערים האלו שבחבל ארגוב והם היו בגלעד ואתם כבש יאיר בן מנשה ועל שמם קרא חוות יאיר את כל האזור שכבש שכולל את שישים הערים שבבשן שהם חבל ארגוב והכל יחד נקרא חוות יאיר. אבל נראה מבמדבר שיאיר בן מנשה כבש את חוות יאיר אחרי שחילקו את השטח כלומר שזה לא משטח עוג שהוא בין סלכה לאדרעי ולא משטח הגלעד של סיחון אלא גבול הגשורי והמעכתי שהיה חוות של הערים שנכבשו אבל הן עצמן לא נכבשו ועל שמן גם הערים שבבשן שכן נכבשו כבר מעוג נקראו על שמו. ולכן נראה לומר שזה תוספת של הגלעד על מה שכבשו. וגם נראה שעוג מלך בחצי הר הגלעד שהוא גבול סיחון. ולא יאיר בן מנשה לקח את זה. ולכן צריך לומר שלקח בחיבור בין הגלעד לבשן חלק שהיה נחשב יותר של גשור ומעכה ולכן הם גם כבשו את זה מאיתנו אחר כך.	מנשה בבשן	חות יאיר
מזוהה על פי השם עם חלחול.	יהודה - בהר	חלחול
קצה צפוני של ממלכת ישראל המחבר אותה עם הפרת. הדרך אליה עוברת לכאורה בבקעת הלבנון. מזוהה עם העיר חמא שבסוריה כנראה על פי הקרבה בשם.	צפון מפה גדולה	חמת
עיר בנפתלי. על פי הגמרא היא סמוכה לטבריה מאוד. מזהים אותה עם חמי טבריה, בהנחה שנקראה על שם המעינות החמים. זיהוי טוב.	נפתלי	חמת [כנראה היא גם חמות דאר]
מוזכרת רק פעם אחת. מוזכרת במקורות נוספים חוץ מהתנ"ך. לכאורה אין סיבה מהותית לקשר את הזיהוי שלה לחנתון דוקא, ונראה שהזיהוי אינו הכרחי.	גבול זבולון	חנתון
יש גת החפר בזבולון ויש חפריים ביששכר וחוף מזה יש חפר וארץ חפר שלא ברור היכן הם. גם ארכיאולוגית.	בצפון – לא ידוע	חפר

חפרים	יששכר	אין זיהוי, אבל במשנה מנחות נאמר שחפרים בבקעה שניה לסולת ובתוספתא מובא בלשון עפרים. כיון שמקובל לומר שמקומות שנקראו בשם ששורשו ע-פ-ר שהוא שד בערבית הוסבו לשם טייבה כלומר הטובה, וכיון שיש מקום בשם טייבה מזרחית לגבעת המורה אפשר ששם היתה עפריים.
חצור	נפתלי, ויש ביהודה	יש שתי ערים בשם חצור ביהודה, אבל חצור העיקרית נמצאת בנפתלי. ואין כל כך מידע מעבר לזה. הזיהוי הארכיאולוגי הוא התל הכי גדול בארץ. מעבר לזה לא ברור מה רמת ההתאמה.
חצרון	יהודה - נגב	באזור באר שבע והדרום. משמשת חלק מהגבול הדרומי. אין מידע נוסף. כיון שכתוב ועלה משמע שהיא בסוף הרי הנגב.
חרמה	יהודה - נגב	נמצאת יחד עם ערד. אבל יכולה להיות גם העיר צפת שבנגב שנקראה גם היא חרמה.
חשבון	גד / ראובן	כיון שהיא עיר סיחון עוד קודם שנלחם במלך מואב, צריך לומר שהיא לא במישור. אבל מצד שני היא קרובה אליו כי נשמע שערי חשבון כן נחשבו בממלכת מואב בעבר. המיקום מוזכר אצל פלביוס. פעם אחת מוזכרת כעיר של ראובן ופעם כעיר של גד.
יבלעם	יששכר	עיר של מנשה ביששכר. לא רחוקה ממגידו. ליד יזרעאל. מזוהה זיהוי הגיוני בחברת בלעמה.
יבנאל	נפתלי	על פי הירושלמי נקראת כפר ימה. מזוהה על פי זה בחורבת ימא. זיהוי טוב.
יהוד	דן	זוהתה על פי שמו של הכפר הערבי יהודייה.
יהצה - יהץ	ראובן	נקודת המפגש של סיחון עם ישראל שבאו מדרום. נראה שהיתה עיר קצה. בארץ המישור
יזרעאל	יששכר	עיר ביששכר, על שמה נקרא עמק יזרעאל כולו. במלחמה חנו ישראל ביזרעאל ופלישתים באפק. רחוקה מרחק די משמעותי משומרון. וכן מהכרמל. אינה רחוקה מיבלעם וגם לא מאוד ממגידו. הזיהוי הארכיאולוגי לא וודאי אבל מתאים.
ינוחה	אפרים	קשור למכמתת ולשילה. מזוהה זיהוי מסויים על פי איזכורים מאוחרים יותר, עם אזור הכפר יאנון. אבל לפי הפשט זו טעות. וינוחה צריכה להיות הרבה יותר דרומית. בין שילה לעטרות. והסיבה לטעות אולי כיון שהתבססו על ינוח שהוזכרה מאוחר יותר ושם המקום הוא ינוחה.
יעזר	מעל בני עמון	לאחר כיבוש ממלכת סיחון נאמר ששלח משה מרגלים והם כבשו את יעזר, ומשם עלו לבשן. וזה נאמר אחרי שדובר על שלא יכלו לכבוש את גבול בני עמון. ארץ יעזר מוזכרת בנוסף על ארץ גלעד, ואינה חלק ממנה. היא עיר גבול בגד. יואב הלך במפקד מערוער אל גד ואל יעזר ומשם לגלעד. בירמיה מוזכר ים יעזר ונראה שהוא הכינרת. מוזכרת כקצה של מואב לאחר שהשתלטו על הארץ ההיא. אין זיהוי ארכיאולוגי טוב. אפשר להציע שכיון שאי אפשר היה לכבוש את בני עמון, כבשו רק את מה שסיחון ישב בו, אבל יעזר היתה גם בידי האמורי כמו שכתוב ולכן כדי לא להתגרות בעמון כמו שנאמר לישראל שלח לשם משה מרגלים והם כבשו את יעזר. ולפי זה נאמר שיעזר הוא השטח שמצפון לעמון ששם התרחבו למזרח, וממערב לגשור ומעכה. וכמו שהמישור בדרום עמון כך יעזר בצפון עמון.
יפו	דן - חוף	לכאורה יש מסורת
יקנעם	זבולון	עיר בנחלת זבולון קרובה לכרמל או עליו, יש נחל על פני העיר. זיהוי ארכיאולוגי לא מבוסס דיו.
יראון	נפתלי	מזוהה בכפר הלבנוני יראון זיהוי טוב.
ירושלים	בין יהודה לבנימין	יש מסורת
יריחו	בנימין בבקעת הירדן	נמצאת מול ערבות מואב, שעל פי ההגיון צריכות להיות במקום שבו אפשר להכניס אנשים רבים מזרחית לירדן ומערבית לרמה של הרי מואב. ומקום כזה יש רק שם צפונית לים המלח. לכאורה גם יש מסורת על העיר.
יתיר	יהודה - ההר	יחד עם דביר. בהר חברון. מזוהה בחברת יתיר על פי השם
כבול	אשר	מזוהה עם הכפר כאבול. זיהוי הגיוני.
כנרת	נפתלי	מזוהה במקומה, כיון שיש במקום תל שבו התקיים ישוב בתקופה האמורה, והוא לא מזוהה עם שאר הערים המוזכרות. וכן בהתאמה לכיון הערים המוזכרות, נראה לזהות את התל עם כנרת.
כסולות	יששכר	עיר ביששכר, יתכן שהיא כסולות תבור שמוזכרת בגבול זבולון. מזוהה זיהוי סביר בכפר אכסאל
כפירה	בנימין	עיר בבנימין מערי הגבעונים. מזוהה בחברת כפירה ליד נטף, זיהוי סביר.
כרמל	יהודה - מדבר יהודה	במדבר יהודה. זו כנראה כרמל שבדרך מהכאת עמלק עבר בה שאול בדרך לגלגל. כרמל על יד מדבר פארן. מזוהה בכרמיל המשמרת את השם
כרמל [הר]	מנשה	בנחלת מנשה, צמוד לנחלת אשר. יקנעם נמצאת עליו. נכנס אל תוך הים. השאלה למקום גבוה ופורח. איני יודע אם יש מסורת על ההר, אבל הזיהוי נראה קרוב לוודאי.
לבונה	אפרים	צריכה להיות צפונית לשילה. מזוהה על פי השם עם הכפר לובאן א שרקה. זיהוי טוב.
לבנה	יהודה - שפלה	יהושע כבש אותה אחרי מקדה ולפני לכיש כך שהיא כנראה ביניהם. אבל זה בכלל לא ברור כי נראה שהוא בכוונה הלך אליה כי היא היתה יחסית חלשה ולכן אפשר שהיא בנקודה אחרת באזור. בין מקדה ללכיש. אבל מצוינת בקבוצה שונה מהן. וגם הן לא אותה קבוצה. אין זיהוי חד משמעי
לבנון	צפון	החלק הצפוני של החלק המושקה בגשם של הסהר הפורה. נקרא כך על שם פסגות ההרים הלבנות שיש בתחומן, הרי הלבנון והרי מול הלבנון שביניהם בקעת הלבנון.
לכיש	יהודה - שפלה	מוזכרת בערי שפלת יהודה ביהושע. מצד מסע הכיבוש של מלכי הדרום היא בין מקדה וליבנה לבין עגלון וחברון. עיר מבצר גדולה וחשובה לפי פעמים נוספות שהיא מוזכרת בתנ"ך. הזיהוי הארכיאולוגי מכליל גם חרס שמדבר על לכיש, ולכן הוא זיהוי טוב יחסית.
מארשה - מרשה	יהודה - שפלה	באזור גת. באזור שאפשר להלחם בו עם מרכבות. בקבוצה עם לבנה יש זיהוי ארכיאולוגי טוב.
מגדל אל	נפתלי	אין זיהוי, אמורה לפי הסדר להיות בדרום לבנון. כיון שיש באזור עיר בשם מגדל סלם, אני מציע לזהות אותה עם מגדל אל.
מגידו	סביב אזור זבולון	קשורה לעמק יזרעאל, ונמצאת לכאורה על נחל קישון. נמצא בבקעה. מזוהה בתל גדול מאוד אבל הזיהוי לא חד משמעי. קרוב לקישון, אפשר לקבל כזיהוי טוב.
מדין	מזרחית לראובן	קשורים למואב כי הוכו בשדה מואב. סוחרים מדינים עברו בשיירה שבאה מגלעד דרך דותן והלכו למצרים כנראה בדרך החוף. כשישבו בני ישראל בערבות מואב חששו מפניהם זקני מואב ומדין כך שהם קרובים לשם. וכן אחר כך חוטאים בני ישראל בבנות מדין ובנות מואב. לאחר המלחמה במדין לקחו משם בני ישראל את נשות מדין הצעירות, טפם ובהמתם אל ערבות מואב, משמע גם כן שזה קרוב. בזמן גדותן רדפו אחרי מלכי מדין מעמק יזרעאל דרך הירדן אל נבח ויגבהה שהם בגד ובמנשה, משמע שזו הדרך אל מדין. וביהושע "ג, כ"א, משמע שמדין צורפה לשטח של ראובן ושהם היו קשורים לסיחון. וכל זה מחזק מאוד את ההבנה שמדין נמצאים מזרחית לסיחון ומואב ודרומית לעמון.
מחניים	גד	יעקב קרא כך למקום שהגיע אליו בדרכו מהר הגלעד אל הארץ לפני שעבר את ממעבר יבוק. עיר גבול בין גד למנשה.

מקום מלחמת מלכי הצפון ויהושע. מבחינת ההגיון היה צריך להיות עמק כדי שיוכלו להלחם עם הרכב, ומקום לצבא גדול מאוד. ובמדרש אחרים רדפו עד צידון בצפון ועד משרפות מים במערב ועד בקעת מצפה מזרח. ולא יתכן שיהושע הגיע מהדרום כי אין משם דרך אלא הרים אלא נראה שבא מדרך הערבה ולכן הגיע מדרום מזרח. וכיון שלא מוזכר שרדפו אחרים דרומה נשמע שהמלחמה היתה בקצה הדרומי של שטח המלכים האלו ולכן לא ברחו דרומה. ולכן מסתבר מאוד שמדובר על עמק יזרעאל. וזה יכול להסביר גם את השם, כי מלחמת סיסרא דומה בהרבה מובנים למלחמה הזו, ושם נלחמו בהם הכוכבים ממסילותם שזה פרוש מרום, ונחל קישון שזה פירוש "מי" ואם כן אפשר שזה נקרא על שם העתיד. והיה באותו מקום ומלחמת סיסרא היתה בעמק יזרעאל. אבל לאחר כל זה, לא סביר בכלל שרדפו אחרי צבא בורח מעמק יזרעאל עד צידון שזה מרחק גדול מאוד והררי בחלקו גם אם בורחים דרך החוף. וזה מאה קילומטר בקו אווירי. ולכן אפשר לומר שמדובר בשטח קרוב יותר ללבנון, כאשר הבורחים ברחו לכיון בקעת מצפה מזרח ולכיון משרפות מים כדי להגיע לדרכים שנוח לברוח בהן, לשבר ולחוף. ולכן לא ברח אף אחד דרומה כי זה אזור הררי. אבל כיון שמטרתם היתה להלחם עם ישראל שהיו בגלגל לא מסתבר כלל שבחרו מקום כל כך רחוק צפונה והפקירו בדרך את הערים שלהם עצמם לצבא יהושע. ואפשר לתרץ בפשטות שצידון רבה אינה העיר צידון אלא ממלכת הצידונים כולה שכמו שרואים בפרק י"ג כוללת גם אזורים בתוך ארץ כנען ולמשל עכו היתה עיר צידונית. ואם כן נאמר שהמלחמה היתה בעמק יזרעאל וברחו עד בקעת מצפה שהיא באזור החולה, ועד משרפות מים באזור הכרמל ועד צידון רבה באזור עכו. ומה שמחזק כיון כזה הוא שגבול נחלת אשר מגיע בצפון מזרח עד צידון רבה ומשם הולך לעיר במצב צור. משמע שצידון רבה דרומית הרבה לצידון. וזה כבר יוצא מרחק דומה למרחק אל בקעת החולה אל חצור.	לא ידוע, בצפון	מי מרום
גבול בין יהודה ובנימין. מופיעה רק ביהושע. אין לכאורה סיבה אמיתית לזהות אותה דוקא עם המעיין של ליפתא ולא אחד מהמעיינות הרבים האחרים שבהרי ירושלים.	אזור ירושלים	מי נפתח
קצה ארץ המישור. גובלת כפי הנראה בבני עמון. יש עיר בשם הזה באזור וזה זיהוי טוב.	ראובן	מידבא
עיר בבנימין. מזרחית לבית און. צפונית לגבעה, ונצפית ממנה. מזהה לפי שם הכפר מוחמאס והמיקום מתאים.	בנימין	מכמש
גבול בין יהודה ובנימין, בעליה מים המלח לירושלים, עדיין במעלה כמו שמציין השם. בחלק שקרוב לירושלים מצד הסימנים. מזהה בערך באמצע הדרך מים המלח לירושלים.	גבול יהודה ובנימין	מעלה
דרומית וכנראה גם מערבית לקצה הדרומי מזרחי של ים המלח. גבול האמורי. גבול בין יהודה לדרום. אין זיהוי.	יהודה – דרום ים המלח	מעלה עקרים
מופיעה רק ביהושע כעיר שנמצאת במישור.	ראובן	מפעת
לכאורה בעמק החולה וזה כנראה האזור של חצור בארץ המצפה לכאורה מדבר על מקום גבוה שצופה ואולי רכס רמים כי מבקעת החולה אין תצפית. ואפשר גם לומר שהם היו בבקעת הלבנון. ארץ המצפה לכאורה אזור הגולן שצופה על מקומות אחרים או צף מעליהם. או יהיה בהר דוב וכדו'. ואחר כך מדובר על בקעת מצפה מזרח ולכן נראה שזה בקעה אבל מצפה והיא במזרח ואם היא בבקעת הלבנון אין ממנה מצפה וגם היא צפון ולא מזרח כל כך. ולכן נראה שבקעת מצפה תהיה אזור החולה שהוא בקעה אבל כלפי הכינרת הוא מצפה. וזו ארץ המצפה.	אזור החולה	מצפה – ארץ המצפה – בקעת מצפה
עיר בבנימין. אינה קרובה לבית אל. בדרך משכם שילה ושומרון אל ירושלים. הדרך מהמצפה אל בני עמון עוברת בגבעון. המצפה כנראה קרובה לגבעון. אין זיהוי מוסכם.	בנימין	מצפה – המצפה
מוזכרת עם לכיש ועגלון בנחלת יהודה. יהושע הכה את חמשת המלכים עד עזקה ועד מקדה משמע שהם קרובות.	יהודה – שפלה	מקדה
מוזכרות פעמים נראה שהם בתוך אזור הארץ כי ה' אומר ליהושע שיוריש את יושביהם, ומצד שני הם צפוניות כי ברחו לשם ממלחמת מי מרום, וכי הם נחשבים צידוניים. משרפות מים פרוש שמאדים מים נראה לעשות מלח ולכן חייב להיות בחוף הים התיכון. ומכיון שבמי מרום ברחו גם עד צידון נראה שמדובר על החלק הצפוני יותר של הארץ. אבל לכאורה המיקום המדויק יהיה מושפע ממיקום העיר דור.	חוף הים בצפון	משרפות מים
עיר בנחלת זבולון. עיר לוייה. בתלמוד ירושלמי נאמר שהיא נקראת מהלול, שם שהשתמר בשם הכפר הערבי מעלול.	זבולון	נהלל
התיאור של הגבול מסובך מאוד. כדי לשרטט את הנחלה, צריך להשוות לגבולות החופפים, של בנימין, דן ומנשה. נראה שעטרות ועטרות אדר הם אותו מקום או שני מקומות קרובים. הגבול פוגע פעמיים בעטרות ופעמיים באזור יריחו, מה שמבהיר שיש כאן רצועה צרה שיוודת אל הירדן. ופרוש הפסוקים שם נראה שמונה את צד מזרח ראשון פעם אחת מהרצועה ודרומה ופעם אחת מצפון אל הרצועה. אלא שנשאלת השאלה מה קורה על ההרים שמעל השבר מגבול אפרים המזרחי? ומי יושב שם? והתשובה שהגמרא נותנת היא שלבנימין היתה רצועה גם בשילה וגם המשכן בשילה היה חלקו בחלק בנימין. ולפי זה נראה שהשטח שממזרח לאפרים שייך לבנימין כדי שהמשכן יהיה גם בחלקו כמו שאר המשכנים ובית המקדש.		נחלת אפרים
רוב מוחלט של הערים באשר לא מזוהות, ולא מוזכרות שוב. אבל נראה מצורת הכתיבה שהם נמנות לפי הסדר ולפי הגבולות סביב. ולכן שמנו אותם במקום לפי הסדר הזה, למרות שאין מידע כל שהוא עליהן. הרמה המוזכרת בגבול הנחלה נראה שהיא העיר הרמה שמוזכרת בנפתלי. אמנם אם היא עיר בנפתלי איך ישוב הגבול מצידון רבה אליה וממנה אל צור? ונראה שהכונה שהיתה לאשר רצועה על צידון רבה, כדי להתחבר לכיון בקעת הלבנון ואל נהר פרת דרכה, כדי שהדרך לנהר פרת לא תהיה רק של נפתלי. והרצועה הזו חוזרת מצידון רבה עד הקו שבין הרמה לצור, אבל הרמה עצמה אינה חלק מהקו שחוזר.		נחלת אשר
יהושע י"ג, כ"ה, כ"ו. וכיון ששמנו את הגבול בין גד לראובן בערוער על פני רבה, מה יש לנו למנות עוד גבולות. וחשבון גם כן כנראה באותו אזור כמו ערוער על פני רבה, ומה תועלת לתת אותו כמקום? ולמה עד רמת המצפה ובטונים ויש כאן שתי ערים שונות? ודביר לא שמענו עליה חוץ מכאן. ומכל הערים האלו רמת המצפה ומחניים יש לנו כיוון איפה הם שהרי המצפה הוא לכאורה המקום שאמר לבן יצף ה' ביני ובינך ועל כן נקרא המצפה.. ולפי מה שנאמר בפתח הוא אמור להיות באזור החיבור בין מנשה לגד. ומחניים וודאי באזור החיבור כי היא מוזכרת גם כעיר גבול של מנשה. ואנחנו יודעים המצפה הלך יעקב לכיוון מעבר יבוק ופגש מלאכי אלוקים וקרא שם המקום מחניים. כלומר זה חייב להיות דרומית או מערבית או שניהם ממצפה, ועדיין להיות עיר גבול בין מנשה לגד. וכיון שנראה שיש לגד נחלה לא ריבועית אלא חלק מערבית לעמון וחלק צפונית לעמון, והצד המערבי אינו חלק מהתיאור כאן כי הוא בהמשך. אפשר לראות איך זה מסתדר:		נחלת גד
מחניים חייב להיות בגבול עם מנשה, וחשבון חייב להיות בגבול עם ראובן כי היא עיר של ראובן. והסידור שהכי נראה כדי לקיים הכל לומר שהגבול בין גד לעמון היה אלכסוני ולא מדורג. ולכן היה להם את ארץ יעזר שמצפון ומזרח לעמון ואת ארץ הגלעד שמצפון לעמון וחצי ארץ בני עמון מערבית לעמון. כשהגבול עם ראובן הוא ערוער על פני רבה שממערב לרבה. אבל מחשבון שנמצאת עוד מערבית תודרומית לערוער, נמשך קו ישר ולא מדורג עד רמת המצפה שהיא הפינה הצפון מזרחית ובטונים וודאי שהיא הפינה הדרומית מזרחית, וגם הקו שמרמת המצפה לא הולך ישר מערבה אל הירדן אלא רק עד מחניים וממחניים עד גבול לדביר הוא הולך צפונה יותר כדי לכלול את הערבה שליד הכינרת. ולפי זה דביר ליד הכינרת מחניים מערבית דרומית לרמת המצפה וגם		

<p>זו וגם זו ליד הגבול עם מנשה, ערוער על פני רבה וחשבון בגבול בין גד לראובן, ובטונים צפונית מזרחית לבני עמון. ובזה יסתדר הפסוק כולו.</p> <p>אבל זה לא מסתדר כי הגבול בין הגלעד לעמון הוא נחל יבוק והוא לא אלכסוני. ותמיד אפשר לומר שרמת המצפה אינה המצפה של יעקב ועשיו. אלא שזה קצת קשה. שיהיה באותו אזור שני מקומות שנקראים מצפה. ובכל אופן אם זה כך אפשר להסביר שרמת המצפה היא בצוקים שמעל הערבה ומשם צופים היא רמה. ובא להסביר כאן רק את הגבול בין גד לראובן בערבה, שהגבול לא יורד ישר מול ערוער על פני רבה אלא מחשבון הוא הולך צפונה עד רמת המצפה ובטונים שבעמק תחתיה, ובצפון הערבה יש לגד עוד על חשבון מנשה ממחנים לגבול לדביר.</p>		
<p>עיקר הנחלה מחושבת לפי זיהוי הערים שבתחומו. נראה שאי אפשר לקבל את הזיהוי המוצע, והחלש בכל מקרה, של שריד. וצריך לשים אותו בפניה הדרום מזרחית של הנחלה. וכיון שבסך הכל יש שתיים עשרה ערים בנחלת זבולון המתוארת, צריך לומר שמרעלה והדבשת אינן ערים. וכן הנעה אלא ציוני מקום אחרים. והגבול נספר מהנקודה המזרחית הקיצונית שהיא שריד, ומשם נמנה פעם אחת ימה כלומר לצד מערב ופעם אחת קדמה מזרחה כלומר הצלע המזרחית. כיון שהגבול מתואר אל יקנעם, וכיון שמשם אינו פוגע מצפון בזבולון אלא רק באשר ויששכר, וכיון שמגידו ותענך הם ערים של מנשה ביששכר ולא בזבולון, נראה לזהות את הדבשת עם גבעת המורה על שם צורתה, ולשלוח משם קו ישר אל יקנעם.</p>	נחלת זבולון	
<p>ויצא מנגב למעלה עקרבנים כלומר יש שם יציאה מהקו וכנראה זו נקודה דרומית יותר וחוזר אחר כך אל הקו. ואולי אדום לא ישבו שם בערבה ולכן שם יכלו לקחת יותר. ומשם בקו ישר למדבר צין ועולה בהרים מדרום לקדש ברנע שנמצאת בתחילת ההרים ומשם בקו ישר לחצרן על ההרים ועוד עולה לאדר ומשם מסתובב אל הקרקעה שזה נראה אל הקרקע לא שם של מקום כלומר יורד מההרים אל בקעת באר שבע אבל נוסב לשם משמע שמשנה כיוון ובמדבר נאמר על מעצמונה לנחל מצרים שנסב ואולי יש שם תיקון שאצלנו בא בשם ויצא. כלומר יש לכאורה רצועה שהולכת עד נחל מצרים אם הוא הנילוס ואם לא אז עד הנחל הנקרא נחל מצרים. ומשם עובר בקו ישר לעצמונה שהיא כבר בבקעה ומשם יוצא לנחל מצרים ומסתבר שהנסב הוא דרומה כשעברו את אדום כדי שיהיה מספיק עומק לשלוח קו ישר לנילוס.</p> <p>בגבול עם בנימין, ממה שכתוב שאחרי קרית יערים נסב הגבול ימה משמע שעד אז לא הלך ימה אלא תאר לכיון אחר.</p>	נחלת יהודה	
<p>אין תיאור צפוני לנחלה, ונראה שהפסוק מאשר המכמתת מתאר אותה, וגבול הנחלה הוא גבול ההרים והעמקים, ולכן אין צורך לתאר אותו כי הוא גבול טבעי, מאשר עד המכמתת ששם הוא נכנס פנימה.</p> <p>הגבול בין מנשה לאפרים אומר שפונה אל הימין וימין בתנ"ך הוא דרום ומשמע מהתיאור המורכב של נחל קנה, שיש ערים של אפרים מצפון לנחל והשטח שם של מנשה. ויתכן שהתיאור המורכב מסתיר בתוכו שמנשה ואפרים חלקו בדרך הזו גם את שכם שהיא הסיבה שהם נוחלים במקום הזה אחר ששכם שייכת ליוסף.</p>	נחלת מנשה	
<p>ברור שהערים הראשונות נועדו לשרטט גבול כל שהוא. הגבול עם אשר ועם זבולון ידוע. וכן הגבול עם חצי המנשה שהוא גבול טבעי. חלק מהערים מזוהות זיהוי טוב, ולכן נראה שיש קו גבול לנפתלי המפריד אותו מהכינרת בחלקה הדרומי. הקו הולך לאורך בקעת יבנאל, מהכינרת באזור פוריה [כך שטבריה היא רקת כבר בתוך תחום נפתלי], ועד יבנאל עצמה, ומשם פונה ומתחבר לירדן. לא ברור למי שייך הקטע הזה, כיון שהוא מופרד מיששכר, ולא סביר לתת אותו לגד, כיון שהירדן מפריד ביניהם. נוסף לזה את המשפט התמוה וביהודה הירדן מזרח השמש, שלכאורה אומר שלנפתלי יש גבול עם יהודה דרך הירדן, למרות המרחק הגדול מאוד, ולמרות שגם ליששכר, גם לאפרים וגם לבנימין יש גבול עד הירדן. ונוסף לזה את העובדה שרוב שטחה של בקעת הירדן לא ברור למי שייך, שהרי גבול אפרים שנמצא מעליה נגמר בהרים. ותחתיו יש כנראה רצועה של בנימין, אבל לא מסתבר לומר שהיא יורדת גם אל בקעת הירדן. ומכל אלו נראה לומר, שיש מסדרון המחבר בין השבטים לאורך בקעת הירדן. והוא כמין שטח הפקר, שנועד לחבר כמה שיותר שבטים יחד. ולמרות שלשבטים השונים יש גישה עד הירדן, קו הירדן עצמו ובשטח אפרים ונפתלי גם הבקעה שליידו, שייכים לכל השבטים. ובזה הם מחברים את נפתלי, מנשה שקיבל את בית שאן, יששכר, אפרים, בנימין ויהודה, עם ראובן וגד ומאפשרים גישה נוחה וחופשית אל בית המקדש לכמה שיותר שבטים.</p>	נחלת נפתלי	
<p>בצד המזרחי של אפרים. לא רחוק מיריחו. התקיים שם ישוב גם בהמשך ויש עדויות על קשר למנזר קרנטל. מצוין כמרוחק חמש מילין מיריחו. מזוהה באזור זיהוי סביר.</p>	מזרח אפרים	נערן - נערתה
<p>ים המלח עצמו היה עמק השיידים, אבל סדום ועריה ישבו בככר הירדן שהירדן השקה אותה וכיון שעמק השיידים הוא מקום נמוך אין הגיון שהירדן עבר בתוכו ורק אז הגיע לסדום ועריה ולכן צריך לומר שהם היו בחלקו הצפוני.</p>	ים המלח	סדום ועריה
<p>יעקב הגיע אליה לדרונו ממעבר יבוק אל שכם. עיר בנחלת גד בעמק הירדן. בדרונו של גדעון מעמק יזרעאל במרדף אחרי מדין אל נחלת גד, עבר את הירדן באזור סוכות ומשם עלה לפנואל. המשמעות הפשוטה היא שהוא עבר את הירדן לפני שהגיע לסוכות, וכך גם אפשרות הפירוש הפשוטה יותר אצל יעקב שעבר את יבוק ולא את הירדן. כיון שגד קיבלו רק מזרחית לירדן צריך לומר שסוכות נמצאת מזרחית לירדן. שלמה יצק את הנחושת בין סוכות לצרתן.</p>	גד - בערבה	סוכות
<p>גבול הבשן. מזוהה עם העיר צ'לחיד שנושאת שם דומה. ולפי זה היא מזרחית מאוד לגולן. כיון שיש גם את העיר דרעא שמזוהה עם אדעי בקו דומה נראה מתאים.</p>	מזרחית לחצי המנשה שבבשן	סלכה
<p>מוזכרת עם לכיש ומקדה. בדרך בין לכיש לחברון.</p>	יהודה - שפלה	עגלון
<p>באזור ירמות ולכיש, היתה עיר מצור. זיהוי ארכיאולוגי לא וודאי</p>	יהודה - שפלה	עדולם
<p>באזור ירמות ועזקה.</p>	יהודה - שפלה	עדולם
<p>יש מסורת</p>	פלישתים - החוף	עזה
<p>מוזכרת עם צרעה ואשתאול וירמות בנחלת יהודה. בקרב עמק האלה חנו הפלישתים בין שוכה ובין עזקה ושם רואים שכנראה עזקה נמצאת בהר ומשקיפה אל העמק. מזוהה דרומית לבית שמש.</p>	יהודה - שפלה	עזקה
<p>מוזכרת פעמיים בגבול אפרים, חוץ מעטרת אדר שמוזכרת בו גם ואולי הם אותו מקום. אין זיהוי ארכיאולוגי טוב.</p>	אפרים	עטרות
<p>נמצאת באזור של מצוקים. באזור חוף ים המלח, נקראת גם חצצון תמר, ההגיון הוא שעמק השיידים הוא ים המלח הוא האגן הדרומי של ים המלח, ולכן הגיוני יותר לומר שעין גדי בקצה הדרומי. וכן מצד סדר הערים ביהושע שמתחיל בבית הערבה שבצד הצפוני ומסיים בעין גדי. גם ביחזקאל משמע שעין גדי היא אחת הקצוות של הים.</p> <p>אמנם הזיהוי הארכיאולוגי מסתמך על יוספוס ועל השם שנשאר והוא זיהוי טוב. ולפי זה עין גדי באמצע הים</p>	יששכר	עין גנים
<p>מזוהה זיהוי סביר עם ג'נין.</p>	יששכר	עין חדה
<p>מוצע לזהותה באל חדתה שממזרח לתבור. זיהוי אפשרי.</p>	בין יהודה	עין רוגל
<p>גבול בין יהודה ובנימין, קרוב לעיר דוד במרחק שמייעה, אבל לא קרוב מאוד. ליד גיא בן הנום בתחתיתו.</p>	ובנימין	

עין שמש	בין יהודה ובנימין	בעליה לירושלים מכיון ים המלח. אין נתונים נוספים. מזוהה באזור עזריה
עכו	אשר	לכאורה יש מסורת
עלמון	בנימין	אולי זוהי עלמת שבדברי הימים. מזוהה זיהוי סביר בחרבת עלמית.
עמק רפאים	בין יהודה ובנימין	כדי לעבור מעדולם אל בית לחם היה צריך לעבור שם. אמור להיות קרוב לבית לחם. יש הר שנמצא מערבית לגיא בן הנזם וצפונית לעמק רפאים. והוא גבול יהודה ובנימין. ונראה שהוא ההר המרכזי של ירושלים. אמנם כדי לעבור מעדולם לבית לחם לא צריך לעבור גם בעמק רפאים של היום. ואולי הכונה שחית פלישתים היתה בעמק רפאים שמגיע עד בית לחם ולכן היו קרובים. ושער העיר היה באזור. וזה אולי יסביר למה כשעלו פלישתים להלחם בדוד עלו לעמק רפאים כי שם זה קרוב לעיר הולדתו.
ענב	יהודה - הר	באזור דביר עיר שהיו בה ענקים מזוהה בחרבת ענב אל צעיר וחרבת ענב אל ככיר היתה ענב העליונה והתחתונה כפי שרואים בשטר יהודי מזמן מרד בר כוכבא.
ענתות	בנימין	למרות שהעיר מוזכרת הרבה מאוד בתנ"ך, אין רמזים על מיקומה, רק מסדר המסעות של סנחריב, שאינו הכרחי לומר שהוא הסדר הגאוגרפי בדיוק, נראה שהיא קרובה לירושלים יותר משאר ערי בנימין המוזכרות. מזוהה זיהוי טוב בענאתא שמזרחית לירושלים.
עפרה	בנימין	בנחלת בנימין. אמורה להיות צפונה ממכמש. מזוהה במקומה זיהוי עם הגיון אבל לא הכרחי.
עצמנה	יהודה - נגב	גבול דרומי של הארץ. אין פרטים נוספים.
עקרן	שפלת החוף - פלישתים	גבול צפוני של הפלישתים, וגבול בין בני דן לבני יהודה. יחסית קרובה לבית שמש. הזיהוי הארכיאולוגי טוב, כיון שנמצאה כתובת המזכירה את שר עקרן וכן מזכירה מלך שידוע לנו שהיה ממלכי עקרן.
ערד	יהודה - נגב	מוזכר שהיא בנגב. לא ידוע מעבר לזה. הזיהוי הארכיאולוגי אינו וודאי.
ערוער	ראובן	על נחל ארנון שהוא קרוב לוודאי הנחל שנספך מצידו המזרחי של ים המלח בערך באמצעיתו. משמשת גבול בין מואב לישראל. יש גם עיר בתוך הנחל יחד איתה. נראה שמשמשת גם גבול דרומי וגם מזרחי למישור. הזיהוי הארכיאולוגי מתאים. ובתוך הנחל ליד מקום הזיהוי יש אזור רחב שמתאים לעיר.
ערוער על פני רבה	בין ראובן לגד	עיר גבול בנחלת גד, וכתוב גם שבני גד בנו את ערוער, ואם כן אינה ערוער אשר על שפת נחל ארנון כיון שהיא של ראובן. ובאמת תמיד מקפידים לקרוא לערוער את התוספת אשר על שפת נחל ארנון כיון שיש ערוער נוספת שהיא על פני רבה. ועל פי שמה היא מול רבת עמון, ונראה שהיא מערבית לה.
עשתרות	בשן	עיר הבירה של עוג יחד עם אדרעי. בשטח חצי המנשה. קשה לומר יותר מזה, אבל כיון שמוזכרת עם אדרעי אפשר שהיא באזור שלה. וקשה להבין למה יהיה לממלכה שתי ערי בירה. וגם יש מקום שמוזכר בעשתרות באדרעי ולא ובאדרעי ולכן הכי הגיוני לומר שהם באותו אזור.
צור	צפון הארץ ליד החוף	לכאורה יש מסורת
צידון	צפון הארץ ליד החוף	לכאורה יש מסורת
צידון רבה	אשר	עד לשם רדף יהושע אחרי המלכים במלחמת מי מרום. קצה גבול אשר. נראה שצריך לומר שצידון רבה היא מקום אחר מצידון, וגם אין הכונה לכפרים שסביב צידון, כי זה צפוני יותר מדי גם לנחלת אשר וגם למרדף. ולכן נראה שיש מקום שנקרא צידון רבה. יש עיר קרובה לבקעת הלבנון שנקראת סידון, ואולי זו היא למרות שהמיקום מעט קשה.
צין - מדבר צין	בנגב	מציין את כל קצה הארץ הדרומי. מגיע עד קרוב יחסית לים המלח. קדש ברנע נמצא במדבר צין. גובל באדום. אין זיהוי.
צמרים	בנימין	בנחלת בנימין אבל בהר אפרים. אין זיהוי.
צפון	גד - בערבה	אין מידע נוסף. יש זיהוי ארכיאולוגי סביר בעקבות חז"ל
צקלג	יהודה - נגב	בערי הנגב של יהודה. ניתנה לדוד על ידי אכיש מלך גת, כך שאינה רחוקה כל כך מגת. אין זיהוי ברור. כיון שכתוב על כן היתה צקלג למלכי יהודה משמע שהיא בשפלת החוף ליד ערי פלשתים שלא היה ליהודה שם ערים, למעט צקלג.
צרעה	יהודה בגבול דן	לפעמים נחשבת שייכת לדן אבל רשמית שייכת ליהודה. באזור בית שמש ואילון. בשפלה. הזיהוי טוב כיון שהיה במקום כפר ערבי בשם סרעא
קדמות	ראובן	ממדבר קדמות שלח משה דברי שלום אל סיחון שבא לפגשו ביהצה ולכן הם באותו אזור.
קדש	יששכר	מזוהה על פי השם בתל אבו קדיס לא רחוק ממגידו.
קדש ברנע	יהודה - נגב	עיר בקצה הארץ הדרומי, חלק מהגבול הדרומי. כדי לעבור ממנה לארץ היה צריך לעבור באדום. וכדי להגיע ממנה למואב שלא דרך אדום היה צריך ללכת מסביב דרך אילת. אין זיהוי ארכיאולוגי אמיתי. כדי להסביר למה היה צריך לעבור בכלל באדום לכאורה צריך לומר שמשה לא רצה להכנס מארץ פלישתים כי הם לא משבעת עמי כנען ואין מצוה להלחם בהם. לכן רצה להכנס מדרך ההר. ואת הדרך הזו חסמה ארץ אדום. ולכן נראה שקדש צריכה להיות מול שפלת הפלישתים. אמנם ממה שכתוב בגבול הארץ הדרומי ועלה מנגב לקדש ברנע משמע שהיא בהר ואחריה למערב כתוב עוד ועלה אדרה. משמע שהיא גם לא בקצה ההרים המערבי.
קדש נפתלי	נפתלי	כנראה באזור התבור אם כי לא מוכרח. יש זיהוי באזור פוריה בגלל שמה של חרבת קדיש. ומשום מה החוקרים מזהים קדש נוספת באצבע הגליל, אבל לא מצאתי סיבה לומר שהיו שתי ערים בשם קדש בנפתלי.
קטרון	זבולון	עיר בזבולון שלא הוריש. אולי היא קטת שמוזכרת בגבולות זבולון. הגמרא אומרת שהיא ציפורי.
קעילה	יהודה - שפלה	באזור גת. יורדים אל קעילה. בקבוצה עם לבנה. מזוהה בחירבת קילא על פי השם
קרית	ראובן	אינה קריתיים כי מוזכרות שתייהן במקביל.
קרית יערים (קרית בעל, בעל)	חיבור הגבולות של יהודה בנימין דן ואפרים	מערי הגבעונים ולכן צריכה להיות קרובה לשאר הערים שלהם, עולים לשם מבית שמש. עיר גבול בין בנימין ליהודה. קצה גבול בנימין. משמשת מעבר בין דן לאפרים באופן פשוט. העיר עצמה שייכת ליהודה. הזיהוי הארכיאולוגי באבו גוש לא נראה מבוסס. מאזור קרית יערים יורדים לבית שמש. בבנימין הצד המערבי בא מבית חורון לקרית יערים אם כן הם בקו דומה מערבי.
קריתיים	ראובן	בערי המישור. יש זיהוי אפשרי מערבית למידבא
קרקע	נגב	גבול דרום של יהודה. נשמע שאינו מקום אלא שסבב הגבול אל הקרקע מההרים.
קשיון	יששכר	מזוהה עם חרבת קיסון. יש אומרים שהנחל היורד ממנה הוא נחל קישון וכך זיהה גם ר' אשתורי הפרחי, מה שהופך את מלחמת ברק וסיסרא למובנת ופשוטה הרבה יותר. אלא שזה לא מסתדר עם המילים "בתענך על מי מגידו" שמבהירות לכאורה את מיקומו של נחל קישון.
רימון	גבול זבולון נפתלי	עיר בזבולון בגבול עם נפתלי. אחרי גת חפר לפני חנתון. יש זיהוי לפי שם הכפר הערבי רומאנה. כיון ששהוא מתאים גם לשאר הזיהויים שסביב נראה שהזיהוי סביר.
רקת	נפתלי	מזוהה בגמרא עם טבריה. על טבריה עצמה יש מסורת.

שבמה	ראובן	מערי המישור אין מידע נוסף.
שוכה	יהודה – שפלה/ הר	יש שתי שוכה, אחת באזור ירמות ועזקה ואחת באזור דביר וחברון. בין שכה לעזקה נאספו הפלישתים למחנה. והיא באזור בית שמש. לשוכה באזור בית שמש אין זיהוי ברור להבנת. לשוכה באזור דביר יש זיהוי בשוויכה על פי השם.
שונם	יששכר	עיר ביששכר. באזור עמק יזרעאל. לא רחוק מאוד מהגלבוע. על פי החישוב מאלישע והשונמית, המרחק מהכרמל אמור להיות קטן מעשרה קילומטרים ובכל אופן לא הרבה מעבר לכך כיון שהנער מת בצהריים, וזה בזמן הקציר כלומר הימים ארוכים. האשה הלכה [על אתון, אבל נערה הלך ברגל] אל הר הכרמל, וגיחזי עשה את הדרך חזרה, וזמן מסוים אחריו הלכו גם אלישע והאשה. כיון שלכאורה היו צריכים להגיע לפני החושך לשונם, הרי שהיה להם 7 שעות ללכת ולחזור את הדרך עם עיכוב משמעותי באמצע. לכן נראה לדחות את הזיהוי הארכיאולוגי בכפר סולם, שגם שמו אינו מאוד דומה לשונם, והוא מרוחק מקרמל, שהיא המקום הראשון שנוכל לזהות כהר הכרמל, 23 קילומטר בקו אווירי. ולכן אני מציע לזהות את שונם עם אבו בכר סאלם שבין מגידו לתענך, שנמצא במקום הרבה יותר מתאים.
שיחור אשר על פני מצרים	דרום. לא חד משמעי	נראה ששיחור הוא שם כללי לנהר, ובפירוט כנראה הנילוס. ואם לא אז נצטרך לומר שיש נהר בדרך למצרים שנקרא כך, או גיא גדול.
שיחור לבנת	אשר	אין זיהוי מוסכם. אפשר לומר שהוא ואדי מילק, ואז נרוויח שגבול אשר מחובר לגבול יששכר שגבולו עם זבולון מגיע עד הנחל אשר על פני יקנעם. והיתרון בזה הוא שבנחלת מנשה נאמר שפוגש את אשר ויששכר ולא את זבולון, ולכן טוב לומר שהגבול של זבולון נסגר מול אשר ויששכר באותה נקודה בערך.
שילה	אפרים	מיקומו מוזכר בפסוק הנה חג ה' בשלו מימים ומימה אשר מצפונה לבית אל מזרחה השמש למסלה העלה מבית אל שכמה ומנגב ללבונה. המסילה העולה כנראה הולכת על פסגות ההרים בקו פרשת המים, היא דרך האבות הקדומה. כלומר צפונית לבית אל, מזרחית לקו פרשת המים ודרומית ללבונה. הזיהוי הארכיאולוגי מבוסס.
שימרון	זבולון	עיר בנחלת זבולון. צריכה להיות עיר גדולה וחזקה. הזיהוי הארכיאולוגי מבוסס על השם שבו היא מוזכרת בתלמוד הירושלמי, ושם המקום הערבי שנושא את אותו שם, כך שמדובר בזיהוי סביר.
שכם	גבול מנשה ואפרים	לכאורה יש מסורת
שעלבים	דן	מזוהה על פי שם הכפר סלביית. זיהוי סביר
שערים	יהודה - שפלה	אזור ירמות ועזקה. בדרך מעמק האלה לכיון גת ועקרון. בדברי הימים מוזכרת כעיר של שמעון. זיהוי ארכיאולוגי מענין, כיון שבמקום הזיהוי יש עיר עם שני שערים והיא היחידה באזור הארץ.
שריד	זבולון	עיר בגבול זבולון. מזוהה עם תל שדוד זיהוי לא וודאי בכלל.
תבור	גבול יששכר, זבולון, נפתלי	גבול זבולון על גבול כסלות תבור ולא על התבור עצמו אם כי בדברי הימים מוזכרת תבור כעיר מזבולון. וכן גבול נפתלי על אזנות תבור ורק גבול יששכר על התבור עצמו ולכן כנראה כולל אותן. ברק נלחם מהר תבור אל נחל קישון. נאמר כתבור בהרים וככרמל בים יבוא. ונשמע שזה הר שגובל בהרים אבל מופרד מהם. אין מסורת על ההר, גם המסורות הנוצריות התחילו רק במאה החמישית למנינם. נראה הגיוני שזה התבור אבל אין הכרח.
תימן	בנגב	בגבול דרום של נחלת יהודה כתוב שיהיה מקצה תימן ומתחיל אותו מקצה ים המלח הדרומי.
תמנה	גבול יהודה ודן	בגבול בין יהודה לדן. צריכה להיות באזור הכללי של עדולם. באופן כללי בין בית שמש לעקרון. צריכה להיות לא רחוק מצרעה ואשתאול. הזיהוי הארכיאולוגי לא וודאי אבל מתאים.
תענך		עיר של מנשה בתוך אשר או יששכר, קשורה למגידו ולבית שאן. הזיהוי הארכיאולוגי מתבסס על שם הכפר הסמוך תיעניק, והוא זיהוי טוב.
תפוח	יהודה וגם במנשה	יש תפוח ביהודה באזור ירמות וצרעה ונראה שנכבשה יחד איתם ולכן אינה רחוקה מהם, ויש תפוח בגבול בין מנשה לאפרים. על פי ההבנה שהגבול יורד משכם דרומה אל תפוח וזהה כנראה תפוח במקומה הנוכחי. ולפי זה גם נחל קנה זוהה כנחל הדרומי משכם שיורד אל הים.
תרצה		עיר הבירה הראשונה של ממלכת ישראל. היתה כנראה עיר חשובה עוד קודם. נראה שהיא קרובה לתפסח ותפסח עצמה היא עיר צפונית מאוד כי מוזכרת כעיר הצפונית בממלכת שלמה. אבל לא מסתבר שתרצה תהיה כל כך צפונית. יש זיהוי של תרצה באזור שכם. מה שמתאים לשבט מנשה שאחת מבנותיו יורשות הנחלה היתה תרצה, ומתאים למוצאו של המלך הראשון של ממלכת ישראל מאפרים.